

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

La caiguda de l'Imperi

Las invasiones bárbaras

Director: Denys Arcand.

Intèrprets: Rémy Girard, Stéphane Rousseau, Marie-Josée Croze, Marina Hands, Yves Jacques.

Canadà, 2003. 99 minuts.

Rambla.

1. De què va? Un professor d'història cau malalt terminal, rep l'atenció de la seva família i dels amics que l'acompanyen en els darrers dies...

2. Com va? Adreçada a la intel·ligència en la mateixa mesura que al sentiment: irònica, tendra, sarcàstica, pessimista, nostàlgica i, amb tot, contagiant l'alegria sensual de viure. Aquestes *invasiones bárbaras* són la continuació històrica del film *El declive del imperio americano* que el mateix Denys Arcand va escriure i dirigir el 1987, just quan Reagan presidia els EUA. I allò que anunciava l'ex actor Reagan s'ha convertit en apocalipsi bíblica amb el fonamentalista Bush. Amb l'excusa de l'agonia del vell professor socialista, pare de família i hedonista impenitent, Arcand dona un sever repàs al moment actual de la nostra civilització. I els bàrbars del títol igual ho són els integristes de Bin Laden que enderroquen els símbols capitalistes de l'imperi, les Torres Bessones, com els integristes de la tecnologia punta, els neoliberals globalitzadors, els executius enganxats als mòbils, els internatutes, els postmoderns de l'aparència i del no-res. La víctima: l'humanisme de Montaigne, Dante, Proust, Primo Levi...

3. I va: imprescindible per a ex combatents de la cultura, de quan encara no bufaven els vendavals de la *Societat del Coneixement*.